

## FORUM

# Wat is ethisch 'progressief'? Waar ligt de vooruitgang?

**Ignace Demaerel: 'Het culturele erfgoed van onze voorouders in gebouwen willen we met miljoenen subsidies bewaren, maar hun immateriële waarden breken we af?'**

---

[Ignace Demaerel](#)

Ignace Demaerel is de mede-oprichter van denktank Inspiratio.

4/10/2024 Leestijd 3 minuten



*Het aantal echtscheidingen schoot de voorbije decennia de hoogte in.*

*foto © Belga Image*

**Ignace Demaerel: 'Het culturele erfgoed van onze voorouders in gebouwen willen we met miljoenen subsidies bewaren, maar hun immateriële waarden breken we af?'**

**België vaart een 'ethisch progressieve' koers. Dat doet het al enkele decennia. Onze politici menen dat zij geroepen zijn op te treden als 'morele gidsen', voor de eigen bevolking, maar ook voor de rest van de wereld. Maar staan ze/we wel eens stil om te evalueren of de zaken er**

**ook echt op verbeteren? Wat is 'morele vooruitgang' eigenlijk? En hoeveel 'verbetering' hebben we al gebracht?**

Is de verschuiving naar rechts bij de laatste verkiezingen — in het progressieve Nederland nog véél meer — ook een signaal naar de politiek dat onze maatschappij almaar meer aan het ontsporen is? Het op losse schroeven zetten van onze morele waarden heeft niet bepaald bijgedragen tot het bruto nationaal geluk.

## Vrijheid overleven

Het gaat niet bijster goed met de geestelijke gezondheid van de bevolking, zeker van onze jongeren. De cijfers over depressies en burn-outs, verslavingen en vereenzaming, toenemende wachtlijsten in de jeugdpsychiatrie... zijn schrijnend.

Mensen zitten op hun tandvlees en het sociale weefsel versnipperd. Ongebreidelde vrijheid en individualismepresenteren een hoge factuur. 'Hoe overleven we de vrijheid?' vroeg filosoof Herman De Dijn zich al in 1994 af. 'We razen op de afgrond af, maar voorlopig gaat alles goed', stelde dichter des vaderlands (2014) Charles Ducal ons gerust.

Als het hellend vlak steiler wordt, moet je geen gas bijgeven maar aan de handrem trekken. Dat betekent ook een ernstige heroverweging van de afbraak van het christelijke waardenpatroon van de voorbije decennia. Moderne — vaak zéér moderne — opvattingen over abortus, euthanasie, genderzorg of sekswerk zijn grensverleggend en creëren vrijheid en emancipatie. Maar werden we gelukkiger?

## Abortus

Er werd al veel geschreven over abortus. Maar nooit te veel, want de waarde van het menselijk leven, ook het ongeborene, blijft de basis van elke humane samenleving. Elk van ons is ooit zo gestart, nietwaar?

De door sommige politieke partijen gewenste versoepeling van de abortuswet staat gelijk aan de verdere devaluatie van het menselijk

leven. Het ongebooren kind wordt een wegwerpproduct. De gewenste wetswijzigingen — verlenging termijn, afschaffing bedenktijd, enzovoort — door te verwijzen naar een klein aantal slachtoffers van verkrachting of het Nederlands abortustoerisme, raken kant noch wal.

Abortus wordt tegenwoordig verkocht als een vrouwenrecht, alsof het enkel over ‘mijn lichaam’ gaat. Of het ook ‘goed’ is, lijkt irrelevant. Goed voor het kind, goed voor de moeder, goed voor de gemeenschap? Ik durf te bepleiten dat dat niet zo is en dat er betere, humanere alternatieven moeten zijn. Respect voor elk uniek mensenleven is immers hét fundament van alle mensenrechten en morele waarden.

## Alleenstaande moeders

De seksuele revolutie wordt als een bevrijding voorgesteld. Ze bracht misschien meer vrijheid, maar ook veel *collateral damage*.

De wettelijke introductie van ‘echtscheiding zonder fout’ en de maatschappelijke devaluatie van het huwelijk deden het aantal echtscheidingen de hoogte inschieten. De alleenstaande moeders, één van de meest kwetsbare groepen in onze maatschappij, betalen het gelag en staan onevenredig vaak op de rand van de armoede. De kinderen van gebroken gezinnen starten hun leven vaker zonder gezonde hechting of fundamenteel basisvertrouwen.

Waarom de overheid niets doet om gezinnen te ondersteunen, is onbegrijpelijk: we dweilen ons te pletter en draaien tegelijk de kraan nog verder open.

Waar de overheid wel werk van maakt, is de normalisering van prostitutie. ‘Sekswork’, heet het nu. Willen we dat wel, die normalisering? Willen we écht elk moreel taboe daarrond wegnemen? Als uw dochter op 16-jarige leeftijd zegt: ‘Ik wil later sekswerker worden’, moet u dan empathisch daarin meegaan of haar feliciteren?

## Niet rechts

Kritiek hebben op links is niet per se rechts. progressief zijn is op vele vlakken goed, maar niet elke vooruitgang is een verbetering. 'Ethisch rechts' is geen pleidooi voor 'achteruitgang', maar voor een terugkeer naar gezond verstand.

Het klopt niet dat 'conservatief' een scheldwoord is en 'progressief' een eretitel: de balans ligt ergens in het midden. Het punt is dat wat goéd is, bewáárd moet worden, en wat minder goed is, verbeterd moet worden.

Het culturele erfgoed van onze voorouders in gebouwen willen we bewaren – met vele miljoenen subsidies zelfs – maar hun immateriële waarden breken we af? We willen de biodiversiteit bij planten en dieren bewaren, maar het ongeboren (menselijk) leven volgelvrij verklaren? Hoe schizofreen kan een cultuur zijn?